

gen er berettiget til rent administrativt at sætte Ændringer i gældende Toldlove igennem, ganske vist imod, at der saa gives Rigsdagen Lejlighed til en efterfølgende Behandling deraf. Og det er jo ganske det samme, som sker her, idet der kommer en efterfølgende Behandling, hvor man kan gøre sine eventuelt afvigende Anskuelser gældende overfor Enkeltheder.

Det ærede Medlem var saa overmaade bange for, hvordan det skulde gaa alle mulige Livsfornødenheder her i Landet, at de pludselig skulde kunne blive udnævnt til at være Luksusvarer. Jeg tror ikke, at man behøver at være bange i saa Henseende. Det er naturligvis i høj Grad et Skøn, hvad man mener der egner sig til at inddrages under Luksusbeskatning og hvad ikke, men det ærede Medlem har ofte hørt Udtalelser af mig, som viser, at jeg f. Eks. ikke mener, at Varer som Kaffe og Te egner sig dertil, endskønt man fra et vist Synspunkt vel kunde sige, at det ogsaa er Luksus, idet disse Varer ikke hører til Livets Fornødenheder. Men her mener jeg, at man staar overfor et Forbrug, som er gaaet i den Grad ind i Livets Behov, kan man sige, baade for velhavende og fattige, ja, helt ned til de allerfattigste, at man ikke bør henregne det til Luksus. Maaske er det netop de allerfattigste, som i højste Grad bruger disse Varer, fordi de ikke har saa godt Raad til mere substantielle Ting at holde Livsaanderne oppe med. Der kender det ærede Medlem alt-saa overmaade godt min Opfattelse, som er den, at jeg mener, at disse Artikler ikke skal drages med ind under Luksusartiklerne. Jeg trækker i den Henseende Grænsen for Luksusbegrebet betydelig snævrere, end Socialdemokraterne har gjort i vort Naboland Sverige. Nej, det ærede Medlem behøver ikke at være bange derfor, jeg tror, at de Luksusartikler, jeg har stillet op baade i forrige Luksuslov og i denne, er Artikler, som der nok kunde naas nogenlunde almindelig Enighed om virkelig er Luksusartikler, i alt Fald naar man sidder sammen i en Stue og taler om det — en anden Ting er det ganske vist maaske, naar man staar paa Rigsdagens Talerstol.

Men, sagde det ærede Medlem, Venstre kan jo ikke komme bort fra, at det er en indirekte Beskatning. Ja, det er indirekte Beskatning, det kan jeg ikke nægte, men det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, hvis han tror, at Venstre principielt er Modstander af indirekte Beskatning. Det har vi aldrig været,

aldrig nogen Sinde. Vi har kun krævet to Ting af den indirekte Beskatning: at den ikke maatte indeholde saa megen Beskyttelse, at den udespærrede Konkurrence fra Udlandet, og at den heller ikke maatte ramme Livsfornødenheder. Det er Ting, vi har krævet af den indirekte Beskatning, men naar de Krav blev iagttaget, har vi godt kunnet gaa med til den. Og det ærede Medlem behøver ikke blot at holde sig til Venstre, han kan ogsaa holde sig til det radikale Parti. Da det havde Magten, gennemførte det den højeste indirekte Beskatning, jeg har været ude for i dansk Politik, skønt jeg har deltaget deri fra Slutningen af Firserne. Jeg har aldrig oplevet en saadan Douche af indirekte Skatter, som min højtærede Forgænger forelagde Forslag om, hvilke Forslag ogsaa jeg stemte for og fuldkommen billigede, da jeg ansaa det for en finansiell Nødvendighed at indføre disse indirekte Skatter. Men naar det var en finansiell Nødvendighed den Gang at lægge mere over paa de indirekte Skatter, er det det i endnu langt højere Grad nu. Min højtærede Forgænger var i det lykkelige Tilfælde, at de direkte Skatter, Formue- og Indkomstskatten, Merindkomstskatten o. s. v. indgik med Snese af Millioner mere, end han den Gang selv beregnede; der var en uhyre Vækst i disse Skatter den Gang. Nu er lige det modsatte Tilfældet, nu giver de et stærkt synkende Udbytte, jeg behøver ikke at nævne Tallene, de er i alle ærede Medlemmers Erindring. Jeg frygter for, at vi endda ikke er ved Enden deraf. Jeg frygter for, at det beskedne Beløb, jeg har anslaaet for Indkomst- og Formueskatten, 131½ Mill. Kr., ikke bliver naaet i Finansaaret 1923—24. Udbyttet synes at være i høj Grad faldende efter de Ligningsresultater, vi erfarer rundt omkring fra. Derfor siger jeg, at med en saa stærkt svigtende Formue- og Indkomstskat er der hundrede Fold stærkere Trang til at forøge den indirekte Beskatning, end der var dertil i det radikale Ministeriums Tid, hvor de direkte Skatter var en saa overordentlig rigt flydende Indtægtskilde, langt rigere flydende, end man selv beregnede. Ja, man er endogsaa paa visse Punkter gaaet saa langt i indirekte Beskatning under den forrige Regering, at jeg har maattet rykke Grænsepælene lidt tilbage. Jeg skal minde om Spiritusskatten med de 20 Kr. pr. Liter. Jeg stemte ogsaa derfor den Gang, men det viste sig mindre praktisk at have den